

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **D. Q. N.**, zastoupen Mgr. Janem Klikem, advokátem se sídlem Karlovarská 130, 323 00 Plzeň, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-4781-2/ČJ-2015-930310-V238 ze dne 16. 4. 2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 17 A 23/2015 - 28 ze dne 26. 6. 2015, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) ze dne 26. 6. 2015, č. j. 17 A 23/2015 - 28 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2015, č. j. CPR-4781-2/ČJ-2015-930310-V238 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru cizinecké policie Plzeň ze dne 30. 1. 2015, č. j. KRPP-187320-34/ČJ-2014-030022, kterým bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) na dobu jeden rok ode dne, kdy pozbude oprávnění k pobytu na území ČR. Současně byla stěžovateli ve smyslu § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Spolu s kasační stížností podal stěžovatel také návrh na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodňuje tím, že v důsledku nabytí právní moci napadeného rozsudku ztratí právní titul pro další pobyt na území ČR, tudíž bude nucen z území vycestovat, což bude spojeno se značnými náklady. V případě vyhovění kasační stížnosti by návrat zpět představoval další výdej značných prostředků. Stěžovatel však v ČR žije se svou manželkou a nezletilým dítětem, které je závislé na společné výživě a péči obou rodičů a má zde povolen trvalý pobyt. Stěžovatel se podílí na jeho výživě i výchově. Přiznání odkladného

účinku přitom nemůže představovat újmu pro žádné třetí osoby, ani nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť vždy řádně plnil své povinnosti a dodržoval právní předpisy ČR, kromě porušení povinnosti pobývat na území splatným povolením k pobytu. Nikdy nebyl trestně ani přestupkově postižen.

Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele nesouhlasí, neboť řízení je vedeno pro protiprávní jednání spočívající v neoprávněném pobytu cizince na území České republiky (v řádu několika let), jeho vycestování je tudíž žádoucí a přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto nejprve posuzoval, jaká újma by vznikla přiznáním, resp. nepřiznáním odkladného účinku stěžovateli a jiným osobám.

Stěžovatel tvrdil, že vycestování do jeho domovského státu, a případný návrat zpět, je spojen s velkými časovými i finančními náklady, přičemž na území ČR žije se svou manželkou a dítětem. Výkonem rozhodnutí by mu proto vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku mohlo v posuzované věci způsobit jiným osobám větší újmu, než která hrozí stěžovateli. Čin, pro který bylo rozhodnuto o jeho vyhoštění, nebyl takové povahy, že by další pobyt na území České republiky, mohl znamenat hrozící nebezpečí pro jiné osoby, či jinou újmu. Nejvyšší správní soud neshledal ani jiné okolnosti, které by tomu nasvědčovaly. Nejvyšší správní soud je proto přesvědčen, že výkon rozhodnutí by pro stěžovatele znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, neboť by musel opustit svou rodinu a vynaložit přitom nemalé náklady. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto v daném případě splněno.

Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně

pokračování

druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení je nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS). S ohledem na důvody správního vyhoštění leží v daném případě proti podstatné újmě, hrozící stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity. Stěžovatel byl totiž vyhoštěn toliko pro svou nelegální přítomnost (bez víza či povolení k pobytu a bez cestovního dokladu) na území České republiky. Nepáchal zde žádnou jinou nelegální činnost. Jakkoliv je počínání stěžovatele, pro něž mu bylo uloženo správní vyhoštění, nežádoucím, a je v zájmu České republiky chránit se před neoprávněně pobývajícími cizinci na svém území, převáží ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. hrozící újma stěžovatele nad uvedeným veřejným zájmem. Tím je splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Je třeba připomenout, že v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, č. 786/2006 Sb. NSS (na které ostatně upozornil také stěžovatel), Nejvyšší správní soud uvedl, že „[o]dkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo.“ Za dané situace se tedy do rozhodnutí o kasační stížnosti pozastavují účinky nejen ve vztahu k napadenému rozsudku krajského soudu, ale odkladný účinek kasační stížnosti působí i ve vztahu k rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru cizinecké policie Plzeň ze dne 30. 1. 2015, č. j. KRPP-187320-34/ČJ-2014-030022, o vyhoštění stěžovatele, ve spojení s napadeným rozhodnutím žalovaného.

Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu